«Εφοπλίσσαντες ενήσομεν ευρεί πόντω» *Οδύσσεια Β' 295*

Άπατα;

Το καράβι ΕΛΛΑΣ παραδέρνει ξυλάρμενο στους πέντε ανέμους.

Έκθετο κάτω απ' τη φονική απειλή της διπλής λαίλαπας ελλειμμάτων και χρέους.

Η χώρα έχασε κομμάτι της εθνικής κυριαρχίας της, όταν από τις 11 Φεβρουαρίου στη σύνοδο κορυφής επισημοποιήθηκε η τριμερής επιτήρηση. Η κυβέρνηση καλείται να υλοποιήσει τα μέτρα που έχουν επιβληθεί απ' τους τεχνοκράτες και γραφειοκράτες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο κορσές της ΟΝΕ και του περίφημου Συμφώνου Σταθερότητας μάς πέφτει πλέον εξαιρετικά στενός. Ανακαλύπτουμε «τώρα» ότι «ευημερούσαμε» με δανεικά, πολύ πάνω απ' τις δυνάμεις μας.

Ανακαλύπτουμε «ξαφνικά» ότι οι αγορές αρνούνται πλέον να μας δανείσουν ή μας δανείζουν με ληστρικά επιτόκια. Φτωχοί και υποτελείς, περιφέρουμε μια Ελλάδα επαίτη για νέα δανεικά με λογικά επιτόκια, αφού πήραμε τα πολύ σκληρά μέτρα κατανάγκασμού.

Μέτρα που η κοινή λογική υπαγορεύει. Αυτή που λέει ότι δεν μπορούμε πλέον να ζούμε με δανεικά. Ούτε, βέβαια, να διαχειριζόμαστε σπάταλα τα δανεικά.

Αναγκαία τα μέτρα.

Ζητούμενο, ωστόσο, παραμένουν και τα μέτρα εκείνα που θα αναγκάσουν τα παχυλά πορτοφόλια να φέρουν πίσω τα κλεμμένα. Όλοι όσοι το παίζουν φιλάνθρωποι και ευεργέτες, αφού καταλήστεψαν το δημόσιο ταμείο. Όσοι έκαναν τις αρπαχτές στα δημόσια έργα και τις κρατικές προμήθειες, τη μεγάλη μπάζα απ' τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Όσοι τα άρπαξαν με τη φούσκα του Χρηματιστηρίου, τη φούσκα των ακινήτων, τη φούσκα των φαρμάκων, των τροφίμων και από τόσες άλλες απανωτές φούσκες.

Αναγκαία τα μέτρα, γιατί για τη σπατάλη είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι.

Όλοι; Ναι όλοι.

Παρά τις τρομακτικές ανισότητες που οδήγησαν σε προκλητικά φαινόμενα χλιδής και σπατάλης.

Όλοι;

Ασφαλώς και την κύρια καθοριστική ευθύνη την έχει η γέφυρα του πλοίου, ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί.

Αυτό, όμως, δεν απαλλάσσει το πλήρωμα απ' τα δικά του καθήκοντα και τις δικές του υποχρεώσεις. Αμφίδρομες είναι οι ευθύνες. Μπορεί να διαφέρουν υπερβολικά οι ποσοστώσεις, αλλά όλοι συμβάλαμε το κατά δύναμη.

Τρύπια η γάστρα του πλοίου, άδεια τα αμπάρια.

Δεν πήρε κανείς είδηση;

Κανείς από εμάς δεν μετείχε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, δεν συνέργησε ή συναίνεσε στις σπατάλες του δημοσίου;

Κανείς στις σπατάλες στα νοσοκομεία;

Κανείς από εμάς δεν ευθύνεται για το χάος στα απαίδευτα πανεπιστήμια, στις εφορίες;

Κανείς δεν ευθύνεται για τις πυρκαγιές, για τα αυθαίρετα, για το παραδικαστικό, το παραεκκλησιαστικό, για τα τσιφτετέλια και τις ζεϊμπεκιές;

Πρέπει όλοι να αντιληφθούμε ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μία πολυδιάστατη κρίση εθνικών διαστάσεων. Οφείλουμε όλοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, ο καθένας μας απ' το δικό του μετερίζι, αναλογικά.

Γιατί εξέλιπε η εθνική μας αξιοπρέπεια, η εθνική μας συνείδηση, το εθνικό μας φιλότιμο. Γιατί όλοι εμείς οι super πατριώτες, οι απόγονοι του Περικλή καλέ, εμείς οι Ελληναράδες ντε!

Εμείς που επαναστατούμε στην ιδέα ότι ένας Αλβανός αριστούχος θα σηκώσει τη γαλανόλευκη. Εμείς οι νεόπλουτοι, οι άρπαγες, οι σπάταλοι, οι ξιπασμένοι, οι πνιγμένοι στην αρχοντοβλαχιά, συμβάλαμε στον διασυρμό της γαλανόλευκης πατρίδας μας.

Έχουμε να αντιμετωπίσουμε καίρια και οδυνηρά διλήμματα

Όλοι εμείς βλέπαμε το καράβι μας να βυθίζεται χαλαροί, ανέμελοι κι ωραίοι. Και εάν ούτε το σοκ και η οδύνη της πτώχευσης δεν μας αφυπνίσει, θα το στείλουμε άπατα. Αύτανδρο!

ΒΑΣΩ ΑΡΜΟΓΕΝΗ
varmogeni@efoplistis.eu